

เอกสารข่าวไอพีเอส 9

ประเทศไทย : แม่แบบแห่งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของศรีลังกา

โดยมารวาน มากัน-มาร์การ์

THAILAND: Pattaya a Reminder of What the War Has Cost Sri Lanka

By Marwaan Macan-Markar

สัปดาห์, (ไอพีเอส) --

หากคณะรัฐมนตรีของศรีลังกาที่กำลังเจรจาสันติภาพกับผู้นำทมิฬไทเกอร์หยุดพักการถกเถียงและขับรถไปยังชายทะเลพัทยาที่อยู่ไกลๆ พวกเขาจะพบว่าที่นั่นคับคั่งไปด้วยนักท่องเที่ยวอันจะทำให้พวกเขาต้องระลึกอย่างปวดร้าวถึงความสูญเสียทางเศรษฐกิจอันมหาศาลของศรีลังกาอันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางเผ่าพันธุ์ที่ยาวนานกว่า 19 ปี

ความแตกต่างด้านการท่องเที่ยวของศรีลังกากับประเทศไทยนั้นมีมากมายนัก

พัทยา

หรือเมื่อกะแห่งการท่องเที่ยวของประเทศไทยนั่นเองที่ได้ประโยชน์จากความสูญเสียในสงครามของศรีลังกา

ภาวะดังกล่าวเริ่มมาตั้งแต่ 1983

ปีซึ่งชนชาติส่วนน้อยชาวทมิฬหลายร้อยคนถูกฝูงชนชาวสิงหลซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่สังหารหมู่จนเป็นเหตุให้กลุ่มขบถออกมาต่อสู้เพื่อแบ่งแยกดินแดน

ปีดังกล่าวยังเป็นจุดเริ่มที่ทำให้ศรีลังกาหลุดหายไปจากแผนที่ของนักท่องเที่ยวดังมีข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนของนักท่องเที่ยวเริ่มหดหายไป ห้องในโรงแรมไม่มีคนพัก และไม่มีบริการไหลเวียนของเงินดอลลาร์เข้าประเทศ

ด้วยบรรยากาศเต็มรูปแบบเพื่อการท่องเที่ยวจากแสงแดด

ทะเลและหาดทรายในตอนกลางวัน รวมทั้งคลับ ผับ และอะโกโกบาร์ในตอนกลางคืน พัทยานักท่องเที่ยวถึง 3 ล้านคนจากจำนวน 10 ล้านที่มาเยือนประเทศไทยในแต่ละปี

เมืองแห่งการพักผ่อนอันตั้งอยู่บนชายฝั่งอ่าวไทยแห่งนี้มีห้องพักสำหรับนักท่องเที่ยวกว่า 10,000 ห้อง นับรวมตั้งแต่โรงแรมอันสะดวกสบายเรื่อยไปถึงเกสต์เฮาส์สำหรับแบ็คแพ็คเกอร์

เมืองพัทยาที่อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 150 กิโลเมตรสามารถทำรายได้ถึง “ 3 พันล้านบาทต่อปีจากภาคการท่องเที่ยวทั้งในและนอกรูปแบบ ” เบรนเดน ริชาร์ด แห่ง ‘ พัทยาแมล์ ’ นิตยสารรายสัปดาห์ในท้องถิ่นระบุ “ ที่นี่มีทุกอย่างบริการให้แก่ทุกคน ” เขาว่า

ในทางกลับกัน ในปี 1999 ศรีลังกาดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เพียง 430,000 คนเท่านั้น นี่เป็นตัวเลขสูงสุดของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในหนึ่งปี เจ้าหน้าที่ของศรีลังกากล่าว

ทั่วทั้งประเทศมีห้องพักเพียง 13,500 ห้องสำหรับบริการนักท่องเที่ยว
ทั้งนี้เป็นตัวเลขของการท่องเที่ยวแห่งศรีลังกา ในปี 1999
ซึ่งเป็นปีที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปมากที่สุดนั้น ศรีลังกาทำเงินได้เพียงราว 20 ล้านดอลลาร์ (ราว
8,336,000 บาท)

“ ศรีลังกาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญคล้ายประเทศไทย เพราะเรามีเงื่อนไขที่คล้ายกัน”
อนิตา เปรมาธรรมา แห่งคณะทำงานสำรวจและปฏิบัติการการท่องเที่ยว
องค์กรเอกชนในกรุงทกกล่าว

“ แต่เนื่องจากมีความขัดแย้งในศรีลังกา นักท่องเที่ยวจำนวนมากจึงหันมายังประเทศไทย”
เธออธิบาย

ท่ามกลางนี้ หลังจากมีการเจรจารอบแรกระหว่างโคลัมโบกับทมิฬไทเกอร์ในสัปดาห์นี้
ทางการรัฐบาลของศรีลังกาพยายามที่จะใช้บรรยากาศการเจรจาสันติภาพทำให้ประเทศกลับไปปร
กฏอยู่บนจอเรดาร์ของบรรดานักท่องเที่ยวอีกครั้ง ทั้งในรูปของการท่องเที่ยวและกิจกรรมอื่นๆ
เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ

“ สถานการณ์ในประเทศเปลี่ยนแปลงไปแล้วตั้งแต่มีการหยุดยิง” กามินี ลักษมัน ไพรส
รัฐมนตรีฝ่ายกิจการกฎหมายและหัวหน้าคณะเจรจาสันติภาพของศรีลังกากล่าวกับไอพีเอส

“ ที่สำคัญคือผลประโยชน์ที่ได้มาจะมีส่วนช่วยเหลือประชาชนในประเทศ” ไพรสกล่าว
กลุ่มขบวนการทมิฬไทเกอร์ หรือที่เรียกว่า The Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE)
ทำสัญญาหยุดยิงอย่างเป็นทางการกับรัฐบาลศรีลังกาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของ
การก้าวไปสู่การเจรจาสันติภาพ

เจ็ดเดือนที่สงครามยุติลงถือเป็นช่วงสงบอันยาวนานที่สุดที่ประเทศนี้ได้รับนับแต่ความเป็
นปฏิภัยอุบัติขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อ 2 ทศวรรษก่อน

ที่ผ่านมา ผู้คนกว่า 60,000 เสียชีวิตไปในสงครามที่กองทัพของรัฐต่อสู้กับ LTTE
และประชาชนกว่า 2 ล้านคนต้องหนีออกจากบ้านเกิดเมืองนอน

การสู้รบส่วนใหญ่เกิดขึ้นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ ที่ซึ่งพวกเขาต้องการ
สถาปนาขึ้นเป็นรัฐเอกราชที่เรียกว่า ‘ รัฐทมิฬอีแลม’

บรรยากาศทางการเมืองครั้งใหม่ในศรีลังกาได้ดึงดูดความสนใจของโครงการเพื่อการพัฒนา
แห่งสหประชาชาติ(UNDP)ให้เขามาร่วมมือกับโคลัมโบเพื่อรณรงค์ “ ลงทุนในภาวะสันติภาพ”

ความริเริ่มดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเชิญชวนผู้นำทางด้านการเงินและอุตสาหกรรมมาร่วมกัน
“ ฟื้นฟูศรีลังกา” และ “ ลงทุนในภาวะสันติภาพ” แลกเปลี่ยนของ UNDP ระบุ

“ สมมุติฐานของการรณรงค์คือการส่งเสริมประชาคมธุรกิจทั้งภายในและต่างประเทศที่จำ
เป็นสำหรับการเริ่มต้นเศรษฐกิจใหม่เพื่อเร่งให้เกิดและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพที่ยั่งยืน” แลกเปลี่ยนของ
UNDP กล่าว

ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการผลักดัน นายเรณิด วิเครเมชิงห์ นายกรัฐมนตรีศรีลังกา ได้บินไปนิวยอร์กในสัปดาห์นี้เพื่อแสวงหาการสนับสนุนจากบริษัท แหล่งเงินทุน และสถาบันการเมืองต่างๆ

“ ก้าวแรกของการขยายตัวไปสู่ธุรกิจโลกเกิดขึ้นพร้อมกันกับการเริ่มต้นเจรจาสันติภาพอย่างเป็นทางการในประเทศไทย” แถลงการณ์กล่าว

หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนของโครงการ “ การลงทุนในภาวะสันติภาพ” ตามภูมิภาคต่างๆ ที่มีประโยชน์ทางธุรกิจในศรีลังกา

สิ่งเหล่านี้จะนำไปสู่การเสวนานักลงทุนที่โคลัมโบในราวฤดูใบไม้ผลิของปี 2003

เหตุที่โคลัมโบต้องฟื้นฟูเศรษฐกิจนั้นสามารถพิจารณาได้จากตัวเลขของภาวะเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ กล่าวคือเมื่อปีที่แล้วภาวะทางเศรษฐกิจของศรีลังกาคดต่ำที่สุดนับแต่ได้รับเอกราชเมื่อปี 1948

ธนาคารชาติของศรีลังกาแถลงเมื่อเดือนเมษายนว่าการเติบโตทางเศรษฐกิจหดตัวเหลือเพียง 1.4 เปอร์เซ็นต์

“ ภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นทั่วไป โดยอัตราหดตัวเกิดขึ้นในทุกภาคส่วนที่สำคัญ” ทั้งนี้เป็นข้อมูลจากรายงานของธนาคารชาติ ทั้งหมดเป็นเหตุผลที่อธิบายว่า

“ ทำไมการดึงคุณักท่องเที่ยวไปยังศรีลังกาจึงเป็นหนทางหนึ่งในการฟื้นฟูเศรษฐกิจ” เฮวา ปาลิฮัการา เอกอัครทูตศรีลังกาประจำประเทศไทยกล่าว

“ มีสิ่งที่เราต้องเรียนรู้มากมายจากประเทศไทย ที่ประสบความสำเร็จอย่างยิ่งใหญ่จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว” เขากล่าวในที่สุด
